

студентів в курсі іноземної мови сприяє досягненню мети стимулювання їх професійного інтересу та самовдосконалення, формування навичок самостійної діяльності, розвитку навичок самоосвіти, розвиває здібності до саморозвитку студентів та вироблення здатності самостійно приймати обґрунтовані рішення.

Література

1. Пидкасистый П.И. Организация учебно-познавательной деятельности студентов: Учеб. пособие. – М.: Педаг. общ-во России, 2004. – 112 с. 2. Практическая методика обучения иностранному языку: Учеб. пособие / Я.М. Колкер, Е.С. Устинова, Т.М. Еналиева. – М.: Издательский центр «Академия», 2000. – 264 с. 3. Смирнов С.Д. Педагогика и психология высшего образования: от деятельности к личности. – М., 2008. 4. Черчата Л. Самостійна діяльність як стратегія розвитку майбутнього фахівця у контексті світових традицій і вітчизняного досвіду // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2002. – № 5.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ЮРИСТІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Петухова О.І., Зайцева М.О. (Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»)

Реформи, які відбуваються в Україні, вносять радикальні зміни не лише в політику, економіку, а також і в систему освіти, стан якої оцінюється досить неоднозначно. Наша держава потребує висококваліфікованих фахівців із знанням двох або трьох сучасних іноземних мов, професіоналів, здатних абсорбувати все нове і прогресивне, готових розв`язувати складні завдання по впровадженню в суспільство нового законодавства, а також до

вигідної участі у міжнародному співробітництві і формуванні гідного ставлення до України у Європі і в світі. Кардинального перегляду вимагає і система мовної підготовки фахівців права. Вона повинна бути максимально спрямована на фахово-практичні інтереси майбутніх працівників-юристів вищої кваліфікації. Адже завтра вони братимуть безпосередньо участь у розбудові правової держави, зокрема у професійній, науково-дослідній роботі, де постійно виникатимуть ряд питань термінологічного, стилістичного та загального характеру.

Вузловою проблемою стає впровадження в навчальний процес міжнародних стандартів. У зв'язку з цим, рівень володіння іноземною мовою нашими фахівцями також повинен відповідати вимогам, запропонованих у Рекомендаціях Комітету з питань освіти при Раді Європи щодо навчання іноземним мовам. Рада Європи всіляко підтримує методи викладання та освіти, які допомагають молоді набувати знань, умінь та досвіду, необхідних для досягнення самостійності мислення та діяльності, спілкування з колегами з інших країн.

Вивчення іноземної мови – нелегка справа. Це тривалий і досить складний процес, який вимагає багато часу і зусиль. Треба завжди пам'ятати слова видатного педагога - методиста О.Уеста, який наголошував, що іноземній мові не можна навчити, їй можна тільки навчитися. Тому деякі педагоги вищої школи з метою підвищення загального початкового рівня студентів пропонують підвищення ролі позааудиторної роботи, навчання методикам реферування статей, роботи з іншомовним текстом та словником, та ін. При цьому, успішність виконання завдання є тим більшою, чим повніше, вище буде рівень внутрішньої мотивації при виконанні завдання, тобто від його явної відповідності потребам реального життя в умовах змагання та професійної конкуренції.

На тлі цих вимог до викладання іноземних мов належна увага повинна приділятися реалізації комунікативного підходу. Головна його ідея полягає в тому, що студенти повинні не тільки здобувати знання (наприклад, знати

граматичні, лексичні або вимовні форми), а й розвивати навички та вміння використовувати мовні форми для реальних комунікативних цілей. Тому навчальні програми та сертифікація пропонується поділяти на: глобальні, модульні, виважені, часткові. Враховуючи приєднання України до Болонського процесу, слід привернути увагу до модульної програми у фаховій освіті, яка спрямована на володіння студентом мовою в обмежених напрямках з конкретною професійною метою.

В умовах труднощів перехідного періоду, тобто доведення до відповідності зі світовими стандартами професійно-комунікативної компетенції майбутніх юристів, треба значно підсилити практичну спрямованість навчання аудіюванню, читанню та усному експресивному мовленню; розширити номенклатуру жанрів текстів для навчання різним видам мовленнєвої діяльності; збільшити вокабулярну норму порівняно з існуючою; дотримуватись принципу автентичності навчальних матеріалів, застосування прагматичних текстів (анкет, оголошень, ділових документів, приватних листів, автобіографій Curriculum Vitae тощо), оперування, якими наближатиме тих, хто навчається, до реальних умов спілкування з носіями мови. При цьому треба перш за все виділяти практичні, когнітивні, освітні, професійні та власне соціальні цілі, пов'язані із спеціалізацією майбутнього фахівця у конкретному соціумі.

Формування професійної компетентності майбутніх фахівців-юристів в сучасних умовах демократизації та гуманізації освіти вищої школи може відбуватися засобами особистісно-орієнтованої навчально-виховної діяльності, яка сприятиме зацікавленості отримати можливість розуміти основний зміст конкретних або абстрактних тем у складному тексті іноземною мовою, розуміти спеціалізовану дискусію у своїй фаховій галузі; висловлюватись з широкого кола питань, висловлювати свою думку з певної проблеми, виділяючи переваги та недоліки; спілкуватися з носієм мови з таким ступенем спонтанності та невимушеності, який не завдає труднощів жодному з співрозмовників.